

ZAPISI I NATPISI

Naše selo jo po mnogo čemu poznato, što ste za protekle dve godine mogli i da vidite na internet stranicama. Mi mилошевчани smo ponosni na svoje selo i svoje poreklo. I kad nas niko ne hvali mi nađemo razloga sami da se hvalimo.

Redovi koji slede govore i potvrđuje ne samo da smo sada poznato selo, nego da smo i bili nekada davno poznati i itekako privilegovani.

Naša crkva u Karlovu krije mnoge tajne i čuva uspomene. Davno, još kao dete primetio sam jedan po malo skriven i neupadljiv natpis na unutrašnjoj strani ikonostasa. Tada nisam mogao jasno da pročitam šta piše, a i da sam pročitao ništa mi nebi značilo (imao sam nepunih devet godina).

Danas mi ovaj natpis itekako mnogo znači, a celom selu služi na duku i ponos.

Zapis nas obaveštava da je i u naše selo nekada davno kročila noga srpskog patrijarha.

Dvojica karlovačkih sveštenika je zabeližilo da je 1889. godine Preosvešteni Episkop Temišvarski Gospodin Geogije Branković posetio Karlovo i naš sveti hram. Verovatno će se mnogi pitati šta je tu toliko čudno? Nije ništa čudno ali je mnogo važno!

Patrijarh Georgije (u svetu Đorđe Branković) rođen je 13. marta 1830. u Kulpinu (Srem). Gimnaziju je završio u Vrbasu, a bogosloviju u Sremskim Karlovcima. Službovao je kao sveštenik u Senti i Somboru. Bio je čuven širom Karlovačke mitropolije. Kao jedan od najuglednijih sveštenika biran je za poslanika narodno – crkvenih sabora od 1861.do 1882. godine. Pošto mu je žena umrla zamonašio se i bio je izabran za Episkopa temišvarske eparhije. Temišvarska eparhija je tada obuhvatala skoro ceo današnji Banat i deo današnje Rumunije.

Bio je veoma vredan na svakom polju. Srpski narod mu mnogo duguje!

Svojim ličnim sredstvima snabdeo je vlašićanski dvor u Temišvaru nameštajem. Posle smrti patrijarha Germana Anđelića 1888. god. Austro-ugarske vlasti nisu dozvolile da se odmah popuni patrijaršijski tron. Izbor novog patrijarha desio se 1. maja 1890. god. Georgije je izabran za novog srpskog patrijarha.

Kao patrijarh srpski (u Austro-ugarskoj) obnovio je većinu fruškogorskih manastira. Otvarao je monaške škole, prosveta mu je bila jedna od najvećih obaveza. Karlovačkoj bogosloviji dao je fakultetsko uređenje. Sagradio je današnji bogoslovski internat (u kom smo naš otac Dragan Budak i ja pet godina za vreme svog srednješkolskog školovanja živeli). Sagradio današnji patrijaršijski dvor u Sremskim Karlovcima. Pokrenuo je list "Srpski Sion" koji i danas izlazi. Pomogao je osnivanje srpske štamparije u Vojvodini u to vreme. Svojim ličnim finansijskim sredstvima podigao je škole u Somboru, Belom Brdu, Dalju i rodnom Kulpinu.

Kao i svoji prethodnici, patrijarsi: German Anđelić, Samuilo Maširević, Josif Rajačić a i naslednik njegov Lukijan Bogdanović, radio je na suzbujanju mađarizacije i unujaćenja koje je sprovodila Austro – ugarska vlada.

U to vreme, kraj devetnaestog i početak dvadesetog veka Srbi u vojvodini nisu pred vlastima Austrije i Mađarske imali drugog predstavnika sem patrijarha Georgija Brankovića.

Ovo su samo neka od dela koje je on uradio i čime nas je zadužio. Sahranjen je u gornjoj crkvi u Sremskim Karlovcima.

Kao Miloševčani treba da se ponosimo što je pored svih obaveza koje je tada i kao duhovni i kao svetovni poglavar Srba u Vojvodini imao, našao vremena da svrati u naše selo i pouči u životu i veri naše pretke.

U Karlovačkoj crkvi postoje mnogi zapisi koje sam pronašao, neki od njih su stari i preko sto pedeset godina. Oni nas izveštavaju o veoma važnim događajima koji su se dogodili a koji su nažalost zaboravljeni. *Potpisnik nekih beležaka je i deda Sava Belić, deda gospodina Dragana Belića tvorca ovog sajta.*

Piše tu svašta. O poplavama, kada i kolike su bile, kad su Nemci stigli u selo, kad Rusi, kada je i koliko ljudi streljano i mnogo što šta drugo o čemu ću možda neki drugi put pisati.

Nikola Budišin